

Бізнес-клас

Вядучая
рубрыкі
Вера ПАЛЯКОВА
Тэл. 68-28-52

КОНКУРС-АЎКЦЫЁН

Малая прыватызаваная на Гродзеншчыне пачалася ў мінулыя месяцы з конкурсу, бо ўсе аб'екты, прадстаўленыя на ім, былі нерэнтабельныя або наогул стратныя. Тым не менш, конкурс прайшоў паспяхова, з прыбыткам. З 9-ці аб'ектаў выкуплены ва ўласнасць 7 і ўсе з галіны бытавога абслугоўвання насельніцтва. І вось 25 лютага ў Гродна абудзецца першы аўкцыён па продажы аб'ектаў камунальнай уласнасці. Сярод іх 8 будынкаў і крамаў, а таксама 4 трохпалатковыя кватэры. Апошнія першапачаткова ацэнены, у залежнасці ад паверхі, у 37—40 мільёнаў рублёў.

Адно з буйнейшых прадпрыемстваў другога горада Гродзеншчыны — Лідская аўтомабільная фабрыка — рыхтуецца да прыватызавання. Кожны прыватны прадпрыемства, які пажадае стаць акцыянерам, павінен зрабіць уклад, у залежнасці ад стажу працы на фабрыцы, ад 35 да 380 тысяч рублёў. Выплачваць грошы трэба два разы на год.

Ю.АЛЯКСЕЕВ.

ЯК МІНСК ІДЗЕ ДА РЫНКУ

У сталіцы Беларусі ідзе найбольш актыўны працэс фарміравання рыначнага адносінаў. Так, у Мінску зарэгістраваны і працуюць каля 60 працэнтаў суб'ектаў рыначнага структур Рэспублікі Беларусь. У тым ліку — 3,9 тысячы прадпрыемстваў з прыватнай формай уласнасці; 8,7 тысячы таварыстваў з абмежаванай адказнасцю; больш за тысячы каваратэрыяў; 500 асабістых таварыстваў; 144 асабістых; 26 канторнаў; 4 кансорціў; каля тысячы сумесных прадпрыемстваў і больш як 200 цалкам замежных прадпрыемстваў з удзелам замежных інвестыцыйных фірм з 50 краін свету.

У Мінску акрэдытаваны каля 200 замежных фірм. Прадпрыемствы незарэгістраваных форм уласнасці ў 1993 годзе стварылі больш як 20 працэнтаў агульнагарадской вытворчасці тавараў і паслуг. Праз біржы, аўкцыёны, кірмашы і на прамых сувязях было забяспечана звыш 40 працэнтаў патрэб гарадской гаспадаркі ў матэрыяльна-тэхнічных рэсурсах і сыравіне.

ВЫ — БАНКРУТ. ЧАМУ?

Паводле шматлікіх даследаванняў амерыканскай школы кіравання, 98 працэнтаў банкруцтваў дробных фірм адбываецца з-за дрэннага кіравання. Больш найбольш рас-паўсюджаным прычынам банкруцтваў — некампетэнтнасць кіравання — 45 працэнтаў; вузкі прафесіяналізм — 20 працэнтаў; недахоп вопыту кіравання — 18 працэнтаў; недахоп вопыту ў вытворчасці канкрэтных асартыментаў прадукцыі і паслуг — 9 працэнтаў; невыкананне ўзятых на сябе абавязаванняў — 3 працэнтаў; падзенне — 2 працэнтаў; стыхійныя бедствы — 1 працэнт.

У выніку гэта складае вышэйназваны 98 працэнтаў. Астатнія 2 працэнта банкруцтваў адбываюцца па прычынах, якія не залежаць ад пацярпелых фірм.

МАЛАЯ ПРывАТЫЗАЦЫЯ: ШТО АДБывАЕЦЯ З АСАРТЫМЕНТАМ

(Пачатак у № 10, 12, 13).

Рэзультатам асартыментаў — адзін з важнейшых фактараў адрознення прыватных магазінаў ад дзяржаўных. На пачатковым этапе эканамічных рэформ гэты фактар не атрымаў прызнання, і магчыма даволі маруднае папярэдняе магазінаў тавараў або папярэдняе асартымента. У выпадку прыватызаванай невялікай колькасці магазінаў не ствараюцца ўмовы для канкурэнцыі паміж імі. Такім чынам, новаму прыватнаму ўласніку не трэба імкнуцца быць лепшым, чым дзяржаўны магазін, чым прыватны магазін, у якім была прыватызаваная вялікая колькасць магазінаў вынікі становяцца адмоўнымі.

Таксама ў выпадку прыватызаванай назначанай колькасці магазінаў іх гаспадары імкнуцца рэалізаваць тавар, які прыносіць невялікі прыбытак. Такім чынам, многія новыя магазіны прадстаўляюць сабой проста перададзены магазіны. Толькі пасля прыватызаванай дзяржаўнай колькасці — "рытэнаў мас" — магазінаў, пераважна прыватызаваных, будзе значным (заўважым, спажываюць) для спецыялістаў.

У прыватным магазіне будзе прапанаваны вялікі выбар тавараў і паслуг па розных цэнах. Чым шырэй кола тавараў і паслуг, якія можна прадаць, тым больш гаспадар магазіна, тым больш пакупнікоў ён зможа прыцягнуць.

Каменныя кветкі Беларусі

Німа ў нашай краіне Меданай гадзі, але вось свой Дніла-мэйстар ужо з'явіўся, і не адзін.

Дзесьці каля года таму вырашылі распачаць свой нетрадыцыйны промысел працаўнікі калгаса імя Янкі Купалы, што на Стаўбодзіччыне. Лявон Яфіменка і Юры Сідаранка. Яны заняліся мастацкай апрацоўкай мармуру, граніту і іншых камянёў.

Што ж, калісці і залататанкія персідскія паясы сёй-той лічын не болей як дэзінтэстам у нашых умовах, а сёння слава слудскіх паясоў — гэта гонар Беларусі, бо нават у Францыі яны называюцца "слудскімі".

Магчыма, пры спрыяльных умовах свет заагаворыць і пра

стаўбодзіцкі каменныя вазы, бо ўжо сёння вырабы вышэйназваных унікальных характэрнаў злучаюць увагу ў мастацкіх салонах беларускай сталіцы і іншых гарадоў.

Вітаўт МАРТЫНЕНКА.

Ад сэрца да сэрца

Два дургоны з медыкаментамі, вопраткай, прадуктамі даставілі з Германіі ў Оршу грамадзяне гэтай краіны ў якасці гуманітарнай дапамогі.

14 простых немцаў з невялікага гарадка Бідбола, сярод якіх паліцэйскі, пажарнік, юрыст, хатняя гаспадыня і нават беспрацоўны, ужо не першы раз на нашай зямлі. Спагадлівы інашэцым сабралі гэтыя падарункі на свае сродкі. Дапамога, магчыма, і не такая адчувальная, але сам факт увагі да народа, які

пацярпеў ад чарнобыльскай навалы, а цалер цярпіць ад галапураччай інфляцыі, заслуговае безумоўна павагі.

Прызнаны падарункі будучы размеркаваны па дзіцячых дамах і бальніцах.

Сяргей ВІШНЕЎСКИЙ.

Юныя краязнаўцы

Ведзячы свой край, дзякуючы да яго тэматыцы, запоруіць "белыя плямы" мінулага — такую задачу паставілі перад сабой юныя турысты КРЫЧАВА. Для гэтага пры рэзідэнт турбаза аддзела адукацыі створана краязнаўчая экспедыцыя пад назвай "Прысоежжа".

У выкананні праграмы "Прысоежжа" прымуць удзел студэнты ўсіх шасці школ горада. Зараз пры кожнай з іх ствараюцца пошукавыя атрады. У канцы кожнага навучнага года яны будуць прадстаўляць на суд каар-

дынацыйнага савета пісьмовую справаздачу аб рабоце.

А.БАЛДЫСКИЙ.

Названыя госці

Кажды, названы госці горш за таварына. У тым, што гэты зусім не так, маглі нядрэнна пераканацца жыхары вёсак Гараўляне, Нароўня, Стары Двор, Паўлю, што на Глыбоцчыне.

Рэптам да іх завіталі госці з райцэнтра, яны пачалі заходзіць у хаты і пытацца... якія ў вясцоўцаў праблемы? Такой нечаканай увазе маскоўскія жыхары былі вельмі здзіўлены і абрадаваны, бо яны і не здагадаліся, што на ГЛЫБОЦКІНЕ праводзіцца "Дзень малой вёскі". Адно шкада: імгненна ўсе праблемы ўплывовыя госці з райцэнтра, яны не вырашылі, а ў годзе, на жаль, трыста шэсцьдзесят п'яць дзён.

Уладзімір МІХНО.

АКТУАЛЬНАЕ ІНТЭРВ'Ю

Аўтарымтэт міліцыі — у згольных кадрах

□ Валянцін ПЯТРОЎ, "ЧЗ"

Пытанне аб кампетэнтнасці кадраў сёння для любой сферы дзейнасці вельмі актуальнае. Для міліцыі, відаць, асабліва. Значыцца, як вы ведаеце, расце, і гэта хвалюе грамадства, самі праваахоўныя органы. І, вядома, без сапраўды высокага прафесіяналізму ўсіх без выключэння работнікаў праваахоўных органаў, змагацца з ёй вельмі цяжка.

Грамадскі арганізм, заражаны эканамічнымі, сацыяльнымі і маральнымі хваробамі, выцягвае бязмежна кримінальнасць і незалежна ад узроўню рэспрэсіў. А паколькі злучыцца, як кажуць, уплывае ў тканіну грамадскіх адносін, эфектыўна дзейнасць па яе выкараненню патрабуе выкарыстання комплексу розных сродкаў, галоўная роля сярод якіх належыць не рэзаванню на ўжо ажыццэўленыя злучыцы, а "вызваленню" грамадскіх адносін ад кримінальных фактараў.

Рыхтуючыся да сустрэчы з начальнікам Упраўлення кадраў МУС Рэспублікі генерал-маёрам міліцыі Люцыянам Браніслававічам Сабалеўскім, я перагледзеў запісы ў сваім бланкце, што датычаць работы міліцыі, азнаёміўся з аператыўнымі зводкамі. Яны не суцэльныя. Паявіліся колькасці крадзяжоў у буйных і асабліва буйных памерах на 62,7 працэнта, хабарніцтва — на 117,9 працэнта. Градпрымаўніцтва перакупшчыкамі апускаецца ўнутры рынак: толькі органы ўнутраных спраў канфіскаваны вывозныя тавары на 6 мільярд 280 мільянаў 352 тысяч рублёў. Прыводжу гэтыя лічбы для таго, каб чытач усядоміць глыбіню і памеры небяспечнай праблемы.

— Люцыян Браніслававіч, думалася, папулярныя некалі лозунгі "Кадыры вырашаюць усё" актуальны і сёння. Калі гэта так, то высокі прафесіяналізм супрацоўнікаў МУС — ключ да вырашэння вельмі складаных задач?

— Згодны з вамі, што перш за ўсё граматныя, добра адукаваныя кадры радавога, афіцэрскага саставу здольныя трымаць сітуацыю пад кантролем. Аднак голымі рукамі злучыць узяць нялёгка. І прычым таму нялёгка. Вось чаму б той жа інстытут праблем криміналогіі, криміналістыкі і судовых экспертаў, які знаходзіцца ў падпарадкаванні Міністэрства юстыцыі. Спецыялісты яго займаюцца спецыяльнай практычнай дзейнасцю: выязджаюць на месцы здарэнняў, аказваюць дапамогу работнікам праваахоўных органаў, ім даводзіцца працаваць па заданнях пракуратуры, КДБ, МУС, суду — ажно да вышэйшага гаспадарчага. Напрыклад, у мінулым годзе спецыялістамі было праведзена каля чатырох тысяч экспертаў. Але гэтыя лічбы стаяюць за кадрамі, калі размова заходзіць пра грошы.

На мой погляд, выток нашых бед — у нас саміх, у спосабе мыслення, жыцця. Калі мы не зменілі самі, радыкальным чынам змяніць умовы свайго цывілізацыйнага існавання, гістарычны тупік непазбежны. І прыгандзіны май лозунг "Кадыры вырашаюць усё" ўжо не выра-туе.

Аднак не будзем засяроджвацца на кримінальнасці. Сярод работнікаў міліцыі нямаюць прафесіянальнай вышэйшай пробы. Называюць некалькі прыкладаў, якія пацвярджаюць гэта. Усё часцей у міліцэйскіх зводках фігуруе зброя. Самая розная. На гэты раз у Мінскі супрацоўнікам кримінальнага вышуку Мінгарвышэйка была затрымана злучыцца група вымаганьняў, у якой былі жыхары Арменіі, Грузіі, Украіны і Беларусі. Пры вобску ў іх забралі 2 пісталеты.

У той жа дзень у пасёлку Калодзішчы ўстаноўлены акалічаны захопу ўзброенымі злучыцца заложніцы, якія жывой закопалі ў магілу. Між іншым, за апошні час супрацоўнікам упраўлення тройчы вызвалілі заложніцы.

Надаўна ў Оршы сумесна з тэрытарыяльнымі органамі ў трох жыхароў горада канфіскаваны два кулямёты, аўтамат, 4 карабіны, больш як 500 патронаў у кулямётных стужках і 300 да аўтамата, звыш 600 вінтавых патронаў.

Пацвярджэннем, што высокі прафесіяналізм — ключ да вырашэння складаных задач, могуць быць вынікі конкурсу "Шчыт і меч". Пераможцамі яго сталі

тур. Гэтаму дадзена строга і прынцыпова ацэнка.

— Прэстыж службы. Ад чаго ён залежыць? Якія ў супрацоўнікаў МУС зарплата, ільготы?

— Пастараюся быць аб'ектыўным, хачу пра прэстыж. Напрыклад, калі мафія дае аб сабе знаць на чымі перастрэлкамі варагоўскай групавы, пра што мы чытаем у друку, то рабаванні, якія пачыніліся, разбойнічы напады і кватэры крадзяжы непасрэдна з'яўляюцца многіх нашых грамадзян і выклікаюць незадавальненне работнікаў міліцыі.

Канешне, няма такога грамадства, дзе ў руках органаў нядабрыя людзі. Аднак у большасці працуюць тым, які высокі прафесіяналізм і асабіста муніцыпальна заслужылі ўспяшлівай пахвалы. І асабіста за тое, каб па заслугах адзначаць дастойна.

— Многіх адзначаюць, шчырава звестка аб збытоўстве і згвалтаваннях у пад'ездзе аднаго з дамоў па вуліцы Якубава вынічкі трыццаці класа. Крыху пазней у сваёй кватэры былі зарэзаны маладая жанчына і яе чатырохгадовая дачка. Супрацоўнікі міліцыі забойцы былі затрыманы. У іх пошуку асабліва вызначыліся намеснік начальніка ўпраўлення кримінальнага вышуку УУС Мінгарвышэйка палкоўнік міліцыі Н.Лапацкі, начальнік аддзела кримінальнага вышуку падпалкоўнік А.Ашманскі, оперунаважаны кримінальнага вышуку маёр Ю.Брэчкі і старшы оперунаважаны Ленінскага РАУС маёр А.Ермаквейч. За прафесіяналізм, самаадданасць і мужнасць, праведзеныя пры раскрыцці цяжкіх злачынстваў, Стэршыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь В.Ф.Кебіч узнагародзіў падпалкоўніка А.Ашманскага, маёра Ю.Брэчкі і А.Ермаквейча грашовымі прэміямі па 300 тысяч рублёў, палкоўніка Н.Лапацкі — 500 тысяч.

Аднак прэстыж службы залежыць перш за ўсё ад аўтарытэту міліцыі ў агульнасці. Важным тут з'яўляецца ўзровень правовай культуры, упэўненасць насельніцтва ў тым, што людзі ў форме змогуць абараніць іх законныя правы і інтарэсы. І, вядома, гэты прэстыж прамежа звязаны з узроўнем матэрыяльнага забеспячэння, гарантыямі прававой і сацыяльнай абароны асабовага саставу.

Праведзены намі аналіз у плане сацыяльнай абароны супрацоўнікаў міліцыі сведчыць, што на сёння каля 10 тысяч нашых работнікаў маюць патрэбу ў паліцэйскім жыллёвым умоў. У прыватнасці, у мінулым годзе толькі 4,9 працэнта з ліку тых, хто стаіць на чэрзе, атрымалі кватэры. Ёсць праблема і ў устаноўках заробатнай платы, што дакладна часу яна складае 102 тысячы рублёў у разліковах білетых банка Беларусі для радавога і афіцэрскага састану і 152 — для сярэдняга і старшага нацстава.

— Як вядома, некаторыя прафесіяналы розных сфер дзейнасці імкнучыся перайсці ў камерцыйныя структуры. Скажыце, наколькі моцная гэта тэндэнцыя ў міліцыі?

— Адрэз заўважу, што Палежыне аб праходжанні службы асабовым састанам органаў унутраных спраў забараняе асабам радавога і начальніцкага састану займацца любымі відамі прадпрыемстваў дзейнасці, а таксама працаваць па сумішчальнасці. Але што ўтоўвае, вядома асабовыя факты, калі некаторыя работнікі міліцыі спрабавалі ўдзельнічаць у рабоце тых ці іншых камерцыйных струк-

жадання — 1020, па выніках выпрабаванняў — 207.

— Цікава, як фарміруецца рэзерв кіраўнікоў службы МУС Відаць, ёсць нейкі напярэдавы механізм...

— У мэтах палепшэння эфектыўнасці ўдзялення кіруючага звяна на стабілізацыю аператыўнай абстаноўкі ў рэспубліцы, больш глыбокага вывучэння дзялення якасці супрацоўнікаў фарміруецца рэзерв кадраў з разліку не менш двух чалавек на кожную пасаду. Асноўным крытэрыем тут з'яўляецца высокая прафесіянальна падрыхтоўка, упэўненасць маральна якасць ну і, вядома, ўзрост. Напрыклад, каб быць залічаным у рэзерв на земляробчы пасады начальніка райнамага аддзела ўнутраных спраў, кандыдат, які прайшоў, павінен быць не старэйшым за 35 гадоў.

— Лодзі, як кажуць, якія па нейкіх прычынах запалілі гонар мундзіра, ці былі яны сапраўды прафесіяналамі? І наогул, як, на ваш погляд, судзіліся такія паняцці, як прафесіяналізм і сумленне?

— Адначасна адказаць на гэтыя пытанні складана, бо ёсць выпадкі, калі адны работнікі міліцыі ажыццяўляюць злачынствы на службе, другія — быццё. Практыка сведчыць, што не службе звычайна супрацоўнікі паводзіць сабе прыстойна, сумленна выконвае абавязкі, а ў 90-це, з-за нейкіх абставін, рэптам учыняе злачынствы, хай нават і з-за неасведомленасці. Напрыклад, дарожна-транспартнае здарэнне, неасведомленасць збытоўства і г.д. Вядома, падыходзіць да гэтых праблем трэба ўважана.

Прыстойнасць прафесіяналізму. У ідэале хацелася б, каб у органах МУС усе супрацоўнікі мелі такіх якасцяў. З тым жа, што адступіць ад норм маралі, становіцца на шлях злачынстваў, узабачана, злоўжыванняў, учыняе грубая пераўтварэнне дысцыпліны, рашуча рэзультатна. Супрацоўнікі, які пераўтварылі закон, нисе поўную адказнасць перад законам, як любы іншы грамадзянін.

— Люцыян Браніслававіч, такое пытанне: што з вопыту работы службаў аховы правапарадку замежных дзяржаў нам можна было б запозычыць з карысцю для сябе?

— У першую чаргу, думаю, варта быць пераняць вопыт падбору кадраў і прафесійнай падрыхтоўкі. Яна ўсёабаювая і якасная.

Далей, тэхнічна аснашчаны. Практычна па ўсіх развітых краінах паліцыя шырока карыстаецца ЭВМ. Толькі адзін факт, з якім азнаёміліся супрацоўнікі МУС у час наведвання мандэзіроўкі ў Германію. У прыватнасці, там і праведзены мадэрнізацыя камп'ютэрнай апрацоўкі інфармацыі аб злачынствах. Устаноўлены новыя апараты сродкі, распаўсюджана адзінае для ўсёй краіны праграмавае забеспячэнне. Фактычна ёсць магчымасць перадаваць інфармацыю па любой камп'ютэрнай сетцы ЭВМ (электронная пошта), а дзе няма ЭВМ, праз звязаны з ЭВМ тэлефонны апарат тэлеграфіям.

Гаворачы пра тэхнічную аснашчанысць, можна адзначыць і сучасны аўтамабільны парк, які выкарыстоўвае паліцыя замежных краін. І баявы рыштук і ўзбраенне.

Немалаважнае значэнне надаецца за мяжой супрацоўніцтва з насельніцтвам: распаўсюджана спецыяльная праграма па ўзаемадзеянню ў барацьбе са злачынствамі. Гэта практыка характэрна не толькі для Германіі, але і для ЗША, Англіі і іншых краін.

Мы зараз фактычна накіраваны вопыт іншых краін. Усім лепшае ў гэтым плане, з улікам эканамічных магчымасцей, будзем выкарыстоўваць у сябе.

— Дзякуй загутарку.

Клунак — вакзал — Расія

Усё часцей пралягаюць маршруты жыхароў Беларусі на ўсход, у Расію. Купцы-гандляры палясцілі саматужніцка-рукадзельніцка. Іны тавар зараз мае поспех: усё фабрычнае ды заводскае і на рыначных цэнах.

На Гомельшчыне ў гэтага "промыслу" — свае асаблівае: блізкасць суседзяў, рэзультатна сувязі, веданне сцэжак, якімі можна абысці мытно. Вось і едуць — з харчовымі і прамысловымі таварамі. І спад гэтага "каравана" ў бліжэйшы час прадбачыць цяжка: спынены ж такі гігант, як "Гомсельмаш", напаліўшы працуюць многія іншыя прадпрыемствы. Вось і шукаюць людзі "дапаможны промысел".

Сяргей ХАЛАДЗІЛІН, Белінфарм.

РЭТРАСПЕКТЫВА

Любоў на ўсё жыццё

□ Анатолий БАРУШКА

У жыцці кожнага чалавека адбываюцца падзеі, якія ўплываюць потым на яго далейшыя гадзі. Так, я заўсёды ўспамінаю мае знаёмствы ў школьнай гадзі з беларускім пінкернікім газетамі і абавязкова, нават з хвалюваннем, з "Чырвонай зменай". Не толькі чытаў, але і пісаў у "Чырвоны".

Як пазней высветлілася, з нашага Багушэўскага раёна (цяпер ён уваходзіць у склад Сяненскага раёна Віцебскай вобласці) пісаў у "Чырвоны" і іншыя каліжы. Усё гэта з'явілася прычынай прыезду ў наш раён спецыяльнага карэспандэнта, па прозвішчы Бузо. Гэта быў першы газетчык, які наведваў нашы ўзбачы, і вельмі хутка, вясенню 1937 года ў "Чырвонай змені" пісаў яго вэлікі артыкул — "падал пад загалоўкам "Багушэўскія справы". У гэтым артыкуле змяшчаліся і каментарыяў некаторыя нашы замкты, у тым ліку даволі шырока мая.

Праз некалькі месяцаў адбыліся падзеі, якія я не забуду ў жыцці. 15 мая 1938 года ў "Чырвонай змені" з'явілася першая мая замкты. Не магу не сказаць і пра тое, што гэта замкты і "Чырвоны" прынеслі мне абсалютна нечаканы заробак — ганарар у 9 рублёў. Паміж гэтых гадзі былі вялікія грошы. Я купіў за іх поўны камплект падручнікаў для васьмага класа. А таксама, сельскі настыўнік, іранічна ўспамінаючы, сказаў: "Вось прыдумай, я тавар купіў табе ў падарунак. На гэтыя грошы ты мог бы набыць сабе што-небудзь такога, што запаміналася б на ўсё жыццё, штосьці цікавае і прыгожае". Я доўга думаў, якому тавару ці набыць, як усё, эканомна, без якіх бы то ні было "прыгажосці". Маме дабра зраўнама маю збытоўнасць. "Нічога, сыноч", — сказала, — Галоўнае — не гэтыя грошы. Добра, што людзі пачулі цябе. Дзякаваць, як мы жывём тут і працуем і як будзем жыць."

Наступныя мае замкты і артыкулы былі надрукаваны толькі праз п'яць гадоў — улетку 1943 года ў горадзе Горкім (Ніжнім Ноўгарадзе) ў газеце вольскіх раёнчыкаў "Большевицкая вехта", дзе я, будучы эвакуіраваным студэнтам, адначасова выконваў абавязкі рэдактара карэспандэнта.

Чацвёрты курс (у той час апошні) філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, куды я перавёўся з Горкага, я заканчваў у жніўні 1946 года. Мые з групай выпускнікоў некроўваючы камісія, якая вызначала канкрэтна: куды, у аддзяленні якой газеты кожны з нас пойдзе працаваць. Відаць, ніколі яшчэ я так не хва-

ляваўся. За некалькі дзён перад размеркаваннем гэтай групы выпускнікоў я папрасіў аднаго з членаў камісіі, каб мяне накіраваў меней у рэдакцыю "Чырвонай змені".

Настаў гэты дзень. Так і здарылася! Вось у гэты самы дзень я не выпярнеў і адрэз прыскакаў у рэдакцыю. Матыль Іван Аляксандравіч, адказны рэдактар, відаць, ведаў ужо аб майм прызначэнні, доўга не цягнуў, хоць і быў крыху разгублены. Мне прапанаваў працаваць загадчыкам аддзела навукі і тэхнікі. Такі аддзел упершыню ўводзіўся ў рэдакцыю "Чырвонай змені". Я таксама крыху разгубіўся. Але хутка супакоіўся: Ну што ж, абавязкі ёсць абавязкі, праца ёсць праца. Ужо абдумваў тое, што рабіць на практыцы. Праз дзень я сказаў І.Матылю: "Згодзен". Галоўнае — я ўжо работнік рэдакцыі майго любімай "Чырвоны".

Навуковая сфера — вельмі важная для рэспублікі, тым больш у першыя пасляваенныя гадзі. Трэба было ўводзіць

